

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8848/2021
01.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ... и ББ из ..., које заступа Јован Мићић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., коју заступају Дејан Вуковић, Александра Ђалић-Бошковић и Срђан Глиго, адвокати из ..., ГГ из ..., коју заступа Зоран Лазаревић, адвокат из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., Република ..., ЖЖ из ..., Република ..., ЗЗ из ..., Република ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7956/19 од 08.07.2020. године, у седници одржаној 01.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7956/19 од 08.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 22899/18 од 25.01.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца и утврђено да су апсолутно ништав уговор о поклону оверен код Трећег општинског суда у Београду, дана 29.06.1979. године и то: - Ов бр.3621/79 у односу на првотужену ВВ у делу којим је пок. ИИ располагао са 2850/10000 идеалних делова једнособног стана број 1, површине 32 м2, који се налази у сутерену зграде у ул. ... број ... (сада ул. ... број ...), уписан у ЛН бр. ... КО ..., на кат. парцели број ...; - Ов бр.3262/79, у односу на четвртотужену ЂЂ у делу којим је пок. ИИ располагао са 2850/10000 идеалних делова трособног стана бр.3, површине 93 м2, који се налази на првом спрату зграде у ул. ... (сада ул. ...), уписан у ЛН бр. ... КО ..., на кат. парцели број ...; па се за наведене уделе овлашћују тужиоци да без накнадне сагласности првотужене и четвртотужене изврши упис брисања до сада постојећег стања у катастру непокретности ЗКУЛ ... КО ... на кат. парцели ... Ставом два изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да суд утврди ништавост уговора из претходног става у односу на првотужене и четвртотужену у делу којим је пок. ИИ располагао уделом од по 7148/10000 идеалних делова предметне непокретности, у делу од по 2850/10000 а до тражене ништавости у уделу од по 10000/10000, као неоснован. Ставом три изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца па је утврђено да у односу на све тужене

апсолутно ништав писмени тестамент пок. ИИ од 07.07.1984. године, у делу којим је пок. ИИ располагао са 2850/10000 идеалних делова трособног стана бр.2, по решењу од 79 м2, који се налази у приземљу зграде у улици ... (сада ул. ...) уписаног у ЛН бр. ... КО ..., на кат. парцели број ... Ставом четири изреке, одбијен је тужбени захтев у коме је тражено да суд утврди ништавост писменог тестаmenta из претходног става у односу на све тужене у делу којим је пок. ИИ располагао уделом од по 7148/10000 идеалних делова стана број 2, површине 89 м2, који се налазе у приземљу зграде у ул. ... (сада ул. ...), преко утврђене ништавости у делу по 28050/10000, а до тражене ништавости у делу од по 10000/10000, као неоснован. Ставом пет изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7956/19 од 08.07.2020. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П 20899/18 од 25.01.2019. године у ставовима првом и другом изреке, а жалба тужилаца и тужене ВВ у том делу су одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П 2899/18 од 25.01.2019. године, у ставовима трећем и четвртном изреке и тужба тужилаца одбачена. Ставом три изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у делу става петог изреке, тако што се обавезују тужиоци да туженој ГГ из ... на име накнаде трошкова поступка исплате износ од 57.000,00 динара, док се у преосталом делу ово решење потврђује а жалба тужилаца и тужене ВВ одбијају као неосноване. Ставом четири изреке, обавезани су тужиоци да туженој ГГ на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплате износ од 20.200,00 динара. Ставом пет изреке, одбијен је захтев тужене ВВ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде а у односу на став 2, став 3. и став 4. изреке, ревизију су благовремено изјавили тужиоци, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао пресуду на основу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...55/14), па је утврдио да је ревизија тужилаца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, сада пок. ИИ, правни претходник парничних странака, био је у браку са ЈЈ. ЈЈ је умрла 1944. године. Након тога, ИИ је закључио брак са КК. У браку са ЈЈ, имао је двоје деце и то тужиљу АА и сина сада пок. ЛЛ чији је син тужилац ББ. У браку са КК, добио је троје деце и то: тужену ВВ, ЂЂ и сада пок. ЉЉ чији су правни следбеници тужена супруга, ГГ и ћерка, ДД. Током трајања брачне заједнице ИИ и ЈЈ изграђена је породична кућа у ул. ... (раније ...) број ... у ... на кат. парцели број ... Кућа се састоји од једнособног стана број 1, површине 32 м2, у сутерену, трособног стана број 2, у приземљу површине 89 м2 и трособног стана број 3, на првом спрату површине 93 м2, који су уписани у катастру непокретности. Пок. ИИ је током трајања брачне заједнице са својом другом супругом КК сачинио два уговора о поклону. Првим, Ов бр.3621/79 од 29.06.1979. године којим је туженој ВВ поклонио једнособан стан број 1,

површине 32 м², у сутерену. Другим уговором Ов бр.3262/79 од 29.06.1979. године, стан је поклоњен ЂЂ и то трособан стан број 3, површине 93 м², на првом спрату. Пок. ИИ је сачинио и тестамент дана 07.07.1984. године који је проглашен у оставинском поступку Четвртог општинског суда у Београду у предмету Ов бр.7640/84 дана 22.11.1984. године. Предметним тестаментом пок. ИИ је супрузи КК оставио стан број 2, површине 89 м², у истој згради. Тужиоци су пред Трећим општинским судом у Београду водили парнични поступак који је окончан доношењем правноснажне пресуде П 1642/88 -96 од 20.03.1997. године. Том пресудом је, ставом првим изреке, утврђено да је пок. ЈЈ сувласник на 4277/10000 идеалних делова предметне породичне стамбене зграде, док је пок. ИИ сувласник са уделом од 5723/10000 идеалних делова на истој непокретности. Ставом другим изреке, утврђено је да су наследници иза пок. ЈЈ, супруг ИИ, ћерка АА и унук по пок. сину ЈЛ. ББ, са по 1425/10000 идеалних делова на предметној непокретности. Ставом трећим изреке, утврђено је да је пок. ИИ тестаментом од 07.07.1974. године располагао имовином која му не припада па је извршена редукција истог и то за део од 2850/10000 идеалних делова, колико укупно припада овде тужиоцима АА и ББ, док остатак од 7148/10000 идеалних делова представља имовину пок. ИИ. Ставом четвртим изреке, утврђено је да на 2850/10000 идеалних делова предметне непокретности постоји сувласништво АА и ББ и то са $\frac{1}{2}$ права својине идеалних делова, односно са по 1425/10000 идеалних делова непокретности. Пре окончања назначеног спора дана 08.06.1993. године ББ и АА са једне стране и сада пок. ИИ с друге стране, сачинили су споразум према коме су ББ и АА уступили ЉЉ право коришћења таванског простора на наведеној непокретности ради адаптације на основу чега се ЉЉ обавезао да им исплати износ од укупно 20.000 ДЕМ од чега сваком од тужилаца по 4.000 ДЕМ по потписивању уговора, а остатак у року од 30 дана од окончања оставинског поступка. Тренутно стање катастарске евиденције за предметну непокретност је такво да је право својине на стану број 1 уписано у корист тужене ВВ, на стану број 2, у корист сада пок. ИИ и на стану број 3, у корист тужене ЂЂ.

При овако утврђеном чињеничном стању, полазећи од начела да нико не може пренети на другог више права него што га сам има, нижестепени судови су закључили да пок. ИИ је имао право да предметним уговорима о поклону располаже у корист тужених ВВ и ЂЂ уделом од 7148/10000 идеалних делова предметне непокретности, с обзиром да је са тим уделом утврђено његово право сувојине на тим непокретностима по основу стицања у брачној заједници са пок. ЈЈ. Међутим, пок. ИИ, није могао да располаже преосталим уделом од 2850/10000 идеалних делова предметних непокретности будући да исти припадају тужиоцима као правним следбеницима пок. мајке ЈЈ, па је делимично основан тужбени захтев којим се тражи утврђивање апсолутне ништавости располагања предметним уговорима о поклону у делу од 2850/10000 идеалних делова предметних непокретности док је тужбени захтев неоснован у преосталом делу тј. за утврђивање ништавости наведених уговора о поклону у делу од 7148/10000 делова.

Другостепени суд је одлучујући о жалби на пресуду првостепеног суда потврдио првостепену пресуду у ставовима првом и другом изреке, док је исту пресуду у ставу трећем и четвртом укинуо и тужбу тужилаца одбацио налазећи да се ради о пресуђеној

ствари јер је о томе одлучено пресудом Трећег општинског суда у Београду П бр.1642/88 – 06 од 12.03.1997. године.

По оцини Врховног касационог суда, другостепени суд је правилно закључио да у односу на потврђујући став 3. изреке првостепене пресуде је правилно одлучено о том делу захтева. Ревизијом у том делу се напада утврђено чињенично стање а према члану 407. став 2. ЗПП ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, осим у случају из члана 403. став 2. овог закона. У првостепеном поступку извођени су докази у складу са предлозима странака, и у складу са изведеним доказима правилно одлучено. На рочишту од 25.01.2019. године није експлицитно предложено медицинско вештачење. Предлагање доказа могло се учинити најкасније на припремном рочишту. Стога су ревизијски наводи тужилаца у том делу неосновани.

Неосновани су ревизијски наводи тужилаца и у осталом делу. Правилна је одлука другостепеног суда и у односу на став други изреке којим је укинута првостепена пресуда у ставу 3. и 4. изреке и тужба одбачена. Ово стога што је правилно закључио другостепени суд да је пресудом Трећег општинског суда у Београду П 1642/88-92-94-96 од 20.03.1997. године ставом трећим изреке утврђено да је пок. ИИ тестаментом од 07.07.1994. године располагао имовином која му не припада те да је извршена редукција тог тестаamenta за квоту од 2850/10000 идеалних, колико припада тужиоцима. Имајући у виду садржину захтева тужилаца у овом предмету, у том делу, произилази да постоји у обе парнице идентитет тужбеног захтева као и чињеничног основа. Тужени су правни следбеници у предмету Трећег општинског суда у Београду а правноснажност те пресуде протеже се на универзалне правне следбенике парничних странака. Дакле, ради се о пресуђеној ствари у том делу па је правилно поступио другостепени суд када је првостепену пресуду у том делу укинуо и тужбу одбацио.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић